

KENDELSE AFSAGT AF FORMANDEN FOR RETTENS FØRSTE AFDELING

26. februar 2007*

I sag T-253/03,

Akzo Nobel Chemicals Ltd, Surrey (Det Forenede Kongerige),

Akcros Chemicals Ltd, Surrey,

ved advokats C. Swaak og M. Mollica,

sagsøgere,

støttet af:

Conseil des barreaux européens (CCBE), Bruxelles (Belgien), ved J. Flynn, QC,

af

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten, Haag (Nederlandene),
ved advocat O. Brouwer,

* Processprog: engelsk.

af

Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE)/(ECLA), Bruxelles, ved
avocats M. Dolmans, K. Nordlander, og solicitor J. Temple Lang,

og af

American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter, Paris
(Frankrig), ved avocat G. Berrisch, og solicitor D. Hull,

intervenienter,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, først ved R. Wainwright og
C. Ingen-Housz, derefter ved R. Wainwright og F. Castillo de la Torre, som
befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en begæring om intervention indgivet af International Bar Association til støtte for sagsøgernes påstande i den foreliggende sag, som vedrører en påstand om annullation af beslutning K(2003) 1533 endelig af 8. maj 2003, hvorved Kommissionen afslår en anmodning om anvendelse af princippet om beskyttelse af fortrolighedsforholdet mellem advokat og klient («legal professional privilege») på visse dokumenter, der blev beslaglagt i forbindelse med en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962: første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel [81] og [82] (EFT 1959-1962, s. 81),

har

FORMANDEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS' FØRSTE AFDELING

afsagt følgende

Kendelse

De faktiske omstændigheder og proceduren

- 1 Den 30. januar 2003 udstedte Kommissionen på grundlag af artikel 14, stk. 3, i Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962: første forordning om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel [81] og [82] (EFT 1959-1962, s. 81) beslutning K(2003) 85/4, hvori det pålægges Akzo Nobel Chemicals Ltd og Akcros Chemicals Ltd (herefter »sagsøgerne«) og selskabernes respektive datterselskaber at underkaste sig en kontrolundersøgelse med henblik på indhentning af beviser på eventuel konkurrencebegrænsende adfærd (herefter »beslutningen af 30. januar 2003«). Den

10. februar 2003 udstedte Kommissionen ligeledes på grundlag af artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 17 beslutning K(2003) 559/4 (herefter »beslutningen af 10. februar 2003«) om ændring af beslutningen af 30. januar 2003.

- 2 Den 12. og 13. februar 2003 blev der på grundlag af nævnte beslutninger foretaget kontrolundersøgelser på stedet i sagsøgernes lokaler i Eccles, Manchester (Det Forenede Kongerige). Ved disse kontrolundersøgelser tog Kommissionens tjenestemænd kopier af et stort antal dokumenter. Repræsentanter for sagsøgerne påpegede i forbindelse med kontrolundersøgelserne over for Kommissionens tjenestemænd, at visse dokumenter kunne være omfattet af princippet om beskyttelse af fortrolighedsforholdet mellem advokat og klient. I forbindelse med undersøgelsen af de pågældende dokumenter opstod der uenighed vedrørende fem dokumenter, som blev gjort til genstand for to forskellige behandlingsmåder. Kommissionens tjenestemænd nåede nemlig ikke på stedet frem til en endelig konklusion med hensyn til, hvilken beskyttelse der eventuelt burde gives to dokumenter. De tog derfor kopier af disse dokumenter og anbragte dem i en forseglede konvolut, som de medtog efter afslutningen af kontrolundersøgelserne. Hvad angik de tre øvrige omstridte dokumenter var den tjenestemand fra Kommissionen, som var ansvarlig for kontrolundersøgelsen, af den opfattelse, at disse ikke var beskyttet af tavshedspligt, og han tog følgelig kopier af disse dokumenter og vedlagde dem den øvrige sag uden at anbringe dem for sig selv i en forseglede konvolut.
- 3 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 11. april 2003 anlagde sagsøgerne sag i det væsentlige med påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 10. februar 2003 og om fornødent af beslutningen af 30. januar 2003, som forpligtede selskaberne og deres respektive datterselskaber til at underkaste sig de pågældende kontrolundersøgelser (sag T-125/03, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen).
- 4 Den 8. maj 2003 vedtog Kommissionen beslutning K(2003) 1533 endelig på grundlag af artikel 14, stk. 3, i forordning nr. 17 (herefter »beslutningen af 8. maj 2003«), hvorved der blev givet afslag på sagsøgernes anmodning om, at de omstridte dokumenters fortrolighed respekteres.

- 5 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 4. juli 2003 anlagde sagsøgerne sag med påstand om annullation af beslutningen af 8. maj 2003 på grundlag af artikel 230, stk. 4, EF.

- 6 Ved begæringer indleveret henholdsvis den 30. juli, den 7. og 18. august og den 25. november 2003 anmodede Conseil des barreaux européens (CCBE), Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten (herefter »det nederlandske advokatråd«), Association européenne des juristes d'entreprise (AEJE) og American Corporate Counsel Association (ACCA) — European Chapter om tilladelse til at intervenere til støtte for sagsøgernes påstande. Ved kendelser afsagt af formanden for Rettens Femte Afdeling den 4. november 2003 og den 10. marts 2004 fik CCBE, det nederlandske advokatråd, ECLA og ACCA tilladelse til at intervenere.

- 7 Den 25. november 2003 indgav Section on Business Law of the International Bar Association en begæring om intervention til støtte for sagsøgerne. Ved kendelse af 28. maj 2004 blev begæringen om intervention afslået.

- 8 Den 20. februar 2006 indgav International Bar Association (herefter »IBA«) ved avocat J. Buhart en begæring om intervention til støtte for sagsøgerne.

- 9 I begæringen om intervention har IBA anført, at sammenslutningen har en direkte og særlig interesse i denne sag, og at den opfylder betingelserne fastsat i retspraksis om interventionsbegæringer fra sammenslutninger. For det første understregede IBA, at den er en international sammenslutning med status som juridisk person, der repræsenterer et stort antal virksomheder inden for den pågældende sektor. Den udgør således den vigtigste sammenslutning i verden for juridiske erhverv. For det andet anførte IBA, at dens formål omfatter varetagelse af, forsvar for og repræsentation af medlemmernes interesser — herunder princippet om fortrolig-

hedsforholdet mellem medlemmerne og deres klienter — om nødvendigt ved en retsinstans bl.a. med henblik på at sikre, at dens medlemmer kan udøve deres erhverv frit og uden hindringer. For det tredje har IBA anført, at denne sag rejser grundlæggende spørgsmål om princippet om tavshedspligt, idet den afgørelse, som Retten træffer om nævnte spørgsmål, utvivlsomt vil berøre dens medlemmer på alle niveauer — individuelle medlemmer, advokatsammenslutninger og sammenslutninger af erhvervsjurister.

- 10 Begæringen om intervention blev forkyndt for parterne i overensstemmelse med artikel 116, stk. 1, første afsnit, i Rettens procesreglement.

- 11 Ved dokument indleveret den 11. april 2006 gjorde sagsøgerne gældende, at IBA havde godtgjort, at de havde en berettiget interesse i afgørelsen af denne sag og opfordrede Retten til at antage begæringen om intervention til behandling. Ved særskilt dokument indleveret samme dag indgav sagsøgerne en begæring om fortrolig behandling i forhold til IBA.

- 12 Ved dokument indgivet den 27. marts 2006 har Kommissionen anmodet Retten om at afslå IBA's interventionsbegæring. Kommissionen har bl.a. anført, at IBA's formål, som det er defineret i artikel 1 i dens vedtægter, hverken omfatter varetagelse af medlemmernes interesser eller repræsentation af disse, idet sammenslutningens formål alene er at »hjælpe« medlemmerne og »fremme« retsstaten og udøvelsen af retspleje. I henhold til retspraksis lægges der imidlertid stor vægt på om sammenslutningens formål er klart formuleret i dens vedtægter (Rettens kendelse af 28.5.2004, sag T-253/03, Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, Sml. II, s. 1603, præmis 20, hvorved Section on Business Law of the International Bar Associations begæring om intervention ikke blev taget til følge).

Kommissionen har bl.a. anført, at Retten tilsyneladende har anlagt en klar sondring mellem en sammenslutnings »fremme« og »repræsentation og varetagelse« af medlemmernes interesser. En sammenslutning, der har til hensigt at fremme et erhvervs almene og fælles interesser, har ikke en tilstrækkelig interesse til at kunne indtræde som intervenient (kendelse afsagt af formanden for Rettens Tredje Afdeling den 25.6.1999, sag T-13/99, Pfizer Animal Health mod Rådet, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 28).

- 13 Ved dokumenter indleveret henholdsvis den 5. og 10. april 2006 meddelte CCBE og det nederlandske advokatråd, at IBA's interventionsanmodning efter deres opfattelse skulle tillades. De øvrige intervenienter rejste ikke indsigelse mod begæringen om intervention.

Retten bemærkninger

- 14 I henhold til artikel 40, stk. 2, i Domstolens statut, som ifølge dennes artikel 53, stk. 1, finder anvendelse på rettergangsmåden ved Retten, tilkommer retten til at intervenere i retstvister, der er indbragt for Retten, ikke blot medlemsstaterne og Fællesskabernes institutioner, men ligeledes alle andre personer, der godt gør at have en berettiget interesse i afgørelsen af en retsvist.
- 15 Ifølge fast retspraksis antages der en ret til at intervenere for sammenslutninger, hvis formål er at varetage deres medlemmers interesser i sager om principielle spørgsmål, der kan have betydning for medlemmerne (kendelse afsagt af Domstolens præsident den 17.6.1997, forenede sager C-151/97 P(I) og C-157/97 P(I), National Power og PowerGen, Sml. I, s. 3491, præmis 66, og den 28.9.1998, sag C-151/98 P, Pharos mod Kommissionen, Sml. I, s. 5441, præmis 6). Nærmere bestemt kan en sammenslutning få tilladelse til at intervenere, såfremt den repræsenterer et stort antal virksomheder inden for den pågældende sektor, den har til formål bl.a. at varetage medlemsvirksomhedernes interesser, sagen kan medføre principielle spørgsmål

vedrørende den berørte sektors funktion og endelig, at den dom, der skal afsiges, kan berøre medlemsvirksomhedernes interesser i væsentligt omfang (jf. i denne retning Rettens kendelse af 8.12.1993, sag T-87/92, Kruidvat mod Kommissionen, Sml. II, s. 1375, præmis 14, hvorved Yves Saint Laurent Parfums SA's begæring om intervention ikke blev taget til følge, og kendelsen i sagen Akzo Nobel Chemicals og Akcros Chemicals mod Kommissionen, præmis 18).

- 16 Det skal for det første konstateres, at IBA er en organisation, der repræsenterer et stort antal virksomheder inden for den sektor, der er berørt af denne sag. Dens medlemmer omfatter mere end 20 000 individuelle jurister, heraf omkring 3 000 erhvervsjurister, samt 195 advokatsammenslutninger og talrige sammenslutninger af erhvervsjurister, herunder Institut des juristes d'entreprise.
- 17 For det andet følger det af IBA's vedtægter, at formålet med denne sammenslutning bl.a. er at varetage medlemmernes interesser. Det fremgår således af artikel 1, stk. 2 og 3, i IBA's vedtægter, at formålet bl.a. er at hjælpe de advokatsammenslutninger og Law societies og deres juridiske medlemmer til at udvikle og forbedre erhvervets organisering og status, samt at hjælpe de juridiske medlemmer verden over inden for juridisk uddannelse eller i øvrigt at udvikle og forbedre de juridiske tjenester, som ydes offentligheden. Imidlertid må henvisningen til, at IBA's formål bl.a. er at »hjælpe« dens medlemmer, i modsætning til hvad Kommissionen har anført, forstås således, at et af sammenslutningens mål er at varetage medlemmernes interesser. De omhandlede vedtægter går således videre end til fremme af et erhvervs almene og fælles interesser som omhandlet i kendelsen Pfizer Animal Health mod Rådet. IBA's vedtægter vedrører spørgsmål, som direkte kan påvirke medlemmernes konkrete interesser, som advokaterhvervets organisering og status og udvekslingen af juridiske tjenesteydelser.

- 18 For det tredje bemærkes — henset til at nærværende sag rejser grundlæggende spørgsmål om fortroligheden mellem en advokat og dennes klient — at afgørelsen i væsentlig grad kan berøre såvel den pågældende sektors funktion som IBA's medlemmers interesser.
- 19 Det følger heraf, at IBA har godtgjort sin interesse i afgørelsen af tvisten og derfor skal gives tilladelse til intervention i henhold til artikel 40, stk. 2, i statuten for Domstolen. Eftersom interventionsbegæringen var fremsat efter udløbet af den i Rettens procesreglements artikel 115, stk. 1, fastsatte frist på seks uger, skal IBA's intervention begrænses til fremsættelse af bemærkninger under den mundtlige forhandling i henhold til artikel 116, stk. 6, i nævnte reglement. Derfor kan IBA til sin tid kun få tilstillet den retsmøderapport, som affattes i denne sag. Det er derfor ikke fornødent at tage stilling til den anmodning om fortrolig behandling, som blev indgivet af sagsøgerne i forhold til IBA.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

FORMANDEN FOR RETTENS FØRSTE AFDELING

- 1) International Bar Association gives tilladelse til intervention i sag T-253/03 til støtte for sagsøgerne. I henhold til artikel 116, stk. 6, i Rettens procesreglement tilstiller justitssekretæren International Bar Association**

retsmøderapporten rettidigt med henblik på at denne kan fremsætte sine eventuelle bemærkninger under den mundtlige forhandling.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 26. februar 2007.

E. Coulon
Justitssekretær

J.D. Cooke
Afdelingsformand